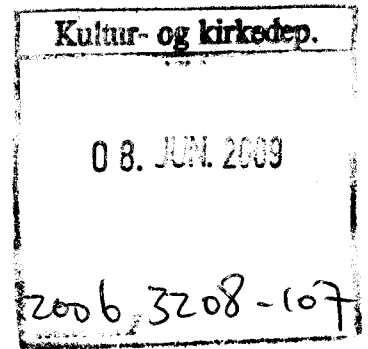

Kulturdepartementet
Postboks 8030, Dep
0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref.

Oslo

2006/03208 AØ/JS ASK

JFH

5. juni 2009

HØRING – FORSKRIFT OM FORBUD MOT BETALINGSFORMIDLING FOR PENGESPILL UTEN NORSK TILLATELSE

Vi viser til departementets brev av 31.3.2009 om forslag til forskrift mot betalingsformidling for pengespill uten norsk tillatelse. Forskriftsutkastet er hjemlet i lov 1.7.1927 nr 3 om veddemål ved totalisator, lov 28.8.1992 nr 103 om pengespill mv og lov 24.2.1995 nr 11 om lotterier mv.

Finansieringsselskapenes Forening har vurdert den delen av forslaget som har en side mot betalingskort og har i den forbindelse følgende bemerkninger:

1. Forslaget innebærer et inngrep/begrensning i anvendelsesområdet for betalingskort (både debet- og kredittkort). Norske aktører som selger tjenester (utstedelse og innløsning) i forbindelse med disse kortene, må etterleve disse. Av hensyn til kundene (kortholdere, brukersteder) og eierne av de aktuelle betalingssystemene (Mastercard, Visa) som er de som vil merke virkningene, er det viktig at forbudene er klart formulert slik at det ikke er tvil om at det norske tjenesteleverandører gjør, er å følge norsk lov.

Det som særpreger betaling med kort, er at transaksjonen er to-leddet i forhold til mottaker. Først skjer det en autorisasjon/bekreftelse av betalingen og deretter en betalingstransaksjon som oppfyller forpliktelsen man gjennom autorisasjonen har pådratt seg. I praksis gjøres betalingstransaksjonen opp gjennom en avregning av mange transaksjoner i ulike retninger slik at det slett ikke er sikkert at det er nødvendig med en betalingstransaksjon for å dekke forpliktelsen. Forbudet når det gjelder betalingskort kan derfor ikke rettes inn mot betalingen, men må rettes mot autorisasjonshandlingen. Vi mener dette må komme tydeligere frem i § 4 annet ledd og foreslår følgende formulering:

Forbudet gjelder betalingstransaksjoner og autorisasjon av betalingsoppdrag der betalingskort er benyttet.

I formuleringen er brukt begrepene ”betalingstransaksjoner” og ”betalingsoppdrag” slik disse er definert i nylig fremlagt Ot prp nr 94 (2008-2009).

Etter § 4 tredje ledd skal forbudet bare gjelde de "betalinger" som kan identifiseres etter et brukerstedskodesystem. Vi foreslår at "betalinger" erstattes med "betalingsoppdrag".

Tredje ledd er en viktig bestemmelse og vil være en klar forutsetning for at slike betalingstransaksjoner kan stoppes. En konsekvens av sperring mot slike koder vil være at alle autorisasjonsforespørsler som inneholder koden (i dag MCC 7995) vil bli avvist. Dette vil ikke bare gjelde bruk på internett, men også de tilfelle der kortholder med et norskutstedt kort fysisk befinner seg på båter i internasjonalt farvann eller i et casino i utlandet. På den annen side vil forbudet ikke få virkning for norske innbyggere som har kort utstedt i utlandet. Vi går ut i fra at disse konsekvenser er overveiet.

2. Forskriften er begrenset til å gjelde pengespill som ikke har norsk tillatelse og i forarbeidene er det gitt uttrykk for at det må etableres systemer som gjør det mulig å overføre betalinger til spillskaper med norsk tillatelse, bla Norsk Tipping og Norsk Rikstoto, uavhengig av betalingsform. Vi stiller oss tvilende til om aktørene kan pålegges å etablere slike systemer dersom det ikke ellers er regningssvarende, men går ikke nærmere inn på det. Noen forutsetninger må i så fall være plass.

Sperring mot MCC 7995 vil være total og dermed få virkning for Norsk Tipping og Norsk Rikstoto. Sperringen vil også få virkning mot Buypass som har samme kode. Eneste mulighet er eventuelt å gi disse aktører en annen kode – for eksempel MCC 7994. Dette vil i så fall være å "lure" andre land som i likhet med Norge kan ha ønske om stenge for bruk av kort til spill ved å sperre mot MCC 7995. En slik løsning må derfor avklares med Visa og Mastercard sentralt. To problemstillinger reiser seg i den forbindelse:

- Samtykke til en slik spesialordning sitter langt inne og en åpenbar forutsetning vil være at dette på ingen måte vil berøre aktører utenfor Norge. For at det skal være tilfelle, må aktuelle spillskaper kun akseptere norskutstedte kort. Dette blir en forretningsmessig vurdering som spillskapene i dag, etter det vi forstår, alene har hånd om. Det vil legge forholdene bedre til rette for en omklassifisering av tillatte spillskaper til en annen MCC om det kommer et uttrykkelig forbud for norske lovlige spillskaper mot å akseptere utenlandske kort. En eventuell omklassifisering til MCC 7994 vil av hensyn til utenlandske aktører umiddelbart måtte omgjøres dersom det viser seg at utenlandske kort kan benyttes.
- Et annet problem er at dersom noen spillskaper skal tillates å ha MCC 7994, vil alle betalingskort slippe igjennom med disse koder – både debet- og kredittkort. Enkelte kortutstedere vil som følge av str.l.krtl. § 12 kunne ha et ønske om å sperre mot kredittkort også overfor lovlige norske spillskaper og dermed sette seg i mot en slik kodeendring. I så fall må spillskapene før ny kode kan gis, ikke bare sperre mot utenlandske betalingskort generelt, men også sperre mot norske kredittkort spesielt. De må altså kunne skille mellom debet- og kredittkort. Rent teknisk kan nok dette la seg gjøre, men det stiller krav til systemløsninger hos spillskapene som vi i dag ikke tror er til stede.

Å åpne for Norsk Tipping og Norsk Rikstoto samtidig som man sperrer for utenlandske internett-spill reiser derfor noen problemstillinger som ikke er løst i dag.

En sperring mot MCC 7995 vil i mellomtiden innebære at Visa og Mastercard ikke kan benyttes som betalingsløsning mot tillatte norske spillselskaper – herunder Buypass.

3. I forslaget § 5 pålegges aktørene å opplyse Lotteritilsynet om navn, adresse og kontonummeret til betalingsmottakeren dersom en betalingsoverføring blir sperret. Ved bruk av kort som blir sperret etter en brukerstedskode, vil slike opplysninger normalt ikke være tilgjengelig og kan derfor ikke oppgis. Skulle man unntaksvis ha slik informasjon, vil vi peke på at dette er opplysninger som vil være undergitt taushetsplikt etter finansieringsvirksomhetsloven § 3-14. Det må derfor foreligge en klar hjemmel for et pålegg som omhandlet i forskriftens § 5. Vi kan ikke se at de lovene som benyttes som grunnlag for forskriften inneholder en slik hjemmel og stiller oss tvilende til om denne del av forskriften kan gjennomføres.

Med vennlig hilsen

FINANSIERINGSSELSKAPENES FORENING

Jan Fr Haraldsen

Dir